אבנים שחקו המים — הלימוד עם בנו

דף עבודה בעקבות רבי עקיבא

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

פְּתִיחָה: הָרוֹעֶה הַשּׁוֹתֵק

יְלָדִים, עִצְמוּ אֶת הָעֵינַיִם וְנַסּוּ לְהָרִיחַ אֶת רֵיחַ הָאֲדָמָה הַיְּבֵשָׁה וְאֶת רֵיחַ צֶמֶר הַכְּבָשִׂים. שִׁמְעוּ אֶת הַפַּעֲמוֹנִים הַקְּטַנִּים: דִּינְג, דּוֹנְג, דִּינְג.

עַל גְּבָעָה תַּחַת שֶׁמֶשׁ חַמָּה יָשַׁב רוֹעֶה צָאן. קָרְאוּ לוֹ עֲקִיבָא.

עֲקִיבָא לֹא הָיָה יֶלֶד. הוּא הָיָה גֶּבֶר גָּדוֹל, בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה; יָדָיו הָיוּ חֲזָקוֹת מֵעֲבוֹדָה קָשָׁה, פָּנָיו הָיוּ שְׁזוּפוֹת מֵהַשֶּׁמֶשׁ, אֲבָל בְּתוֹךְ לִבּוֹ הוּא הָיָה עָצוּב וְרֵיק. עֲקִיבָא לֹא יָדַע לִקְרֹא. הוּא לֹא יָדַע מָה כָּתוּב בַּתּוֹרָה. אֲפִלּוּ אֶת הָאוֹת אָלֶ״ף הוּא לֹא הִכִּיר; כְּשֶׁרָאָה תַּלְמִידֵי חֲכָמִים עוֹבְרִים בַּדֶּרֶךְ וּמְדַבְּרִים בְּדִבְרֵי קְדֻשָּׁה, הוּא הָיָה מַשְׁפִּיל אֶת מַבָּטוֹ לָאֲדָמָה בְּבוּשָׁה.

רָחֵל, אִשְׁתּוֹ הַצַּדֶּקֶת, בִּתּוֹ שֶׁל הֶעָשִׁיר ׳כַּלְבָּא שָׁבוּעַ׳, עָזְבָה אֶת אַרְמוֹן אָבִיהָ כְּדֵי לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ. הֵם חָיוּ בְּעֹנִי נוֹרָא וְיָשְׁנוּ עַל קַשׁ וְתֶבֶן. רָחֵל תָּמִיד הָיְתָה אוֹמֶרֶת לוֹ בְּקוֹל רַךְ וְאוֹהֵב: ״עֲקִיבָא שֶׁלִּי, יֵשׁ לְךָ מִדּוֹת כָּל כָּךְ טוֹבוֹת. אִם רַק תֵּלֵךְ לִלְמֹד תּוֹרָה, אַתָּה תִּהְיֶה רַב גָּדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל!״.

אֲבָל עֲקִיבָא הָיָה אוֹחֵז בִּרְאֹשׁוֹ וְנֶאֱנָח: ״רָחֵל, זֶה מְאֻחָר מִדַּי! אֲנִי בֶּן אַרְבָּעִים! הָרֹאשׁ שֶׁלִּי קָשֶׁה כְּמוֹ בַּרְזֶל. הַשֵּׂכֶל שֶׁלִּי אָטוּם. אֵיךְ אֵשֵׁב עַכְשָׁו עִם תִּינוֹקוֹת בְּנֵי שָׁלוֹשׁ וְאַרְבַּע וְאֶלְמַד אָלֶ״ף־בֵּית? כֻּלָּם יִצְחֲקוּ עָלַי!״.

הַסּוֹד שֶׁל הַבְּאֵר

יוֹם אֶחָד, הַשֶּׁמֶשׁ קָפְחָה בְּחָזְקָה. עֲקִיבָא הָיָה צָמֵא מְאֹד. תּוֹךְ כְּדֵי הֲלִיכָה, הוּא הִגִּיעַ אֶל בְּאֵר מַיִם מְקוֹמִית. הוּא הִתְכּוֹפֵף כְּדֵי לִשְׁאֹב מַיִם צְנוּנִים, וּלְפֶתַע, עֵינָיו צָדוּ מַשֶּׁהוּ מוּזָר.

הוּא הִבִּיט עַל סֶלַע הָאֶבֶן הֶעָנָק וְהַקָּשֶׁה שֶׁנִּצַּב תַּחַת צִנּוֹר הַמַּיִם.

יְלָדִים, דַּמְיְינוּ אֶבֶן שֶׁאֹלֶא פַּטִּישׁ יָכוֹל לִשְׁבֹּר אוֹתָהּ. וְהִנֵּה, בְּתוֹךְ הָאֶבֶן הַזּוֹ הָיָה חוֹר עָמֹק, מְשֻׁפְשָׁף וְחָלָק גַּלִּים-גַּלִּים. עֲקִיבָא הֶעֱבִיר אֶת אֶצְבְּעוֹתָיו הַמְּחֻסְפָּסוֹת בְּתוֹךְ הַחוֹר הֶחָלָק וְהִתְפַּלֵּא. הוּא הֵרִים מַבָּטוֹ וְרָאָה עֲרָבִי אֶחָד שֶׁשָּׁאַב שָׁם מַיִם.

״סְלִיחָה,״ שָׁאַל עֲקִיבָא בִּפְלִיאָה, ״מִי חָקַק אֶת הָאֶבֶן הַזּוֹ? מִי עָשָׂה בָּהּ אֶת הַחוֹר הֶעָמֹק הַזֶּה?״.

הָאִישׁ צָחַק. ״עֲקִיבָא! אִי אַתָּה יוֹדֵעַ? תַּקְשִׁיב... טִיף, טַף... טִיף, טַף... ״

עֲקִיבָא הִקְשִׁיב.

״הַמַּיִם, עֲקִיבָא! תִּסְתַּכֵּל עַל הַטִּפּוֹת! טִפָּה אַחַר טִפָּה, שֶׁנּוֹפְלוֹת תָּדִיר. הַמַּיִם הֵם שֶׁשָּׁחֲקוּ אֶת הָאֶבֶן הַקָּשָׁה!״.

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא פָּתַח אֶת לִבּוֹ שֶׁל עֲקִיבָא בְּאוֹתוֹ הָרֶגַע מַמָּשׁ. כְּאִלּוּ בָּרָק הִכָּה מֵהַשָּׁמַיִם! עֲקִיבָא עָמַד שָׁם, נָשַׁם נְשִׁימָה עֲמֻקָּה, וְדָן בְּעַצְמוֹ ״קַל וָחֹמֶר״ (חֹשֶׁב שֶׁל הַגָּיוֹן טָהוֹר):

״מָה שֶּׁרַךְ – הַמַּיִם, הִצְלִיחוּ לַחְפֹּר בְּתוֹךְ מָה שֶּׁקָּשֶׁה מְאֹד – הָאֶבֶן... תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא חֲזָקָה וּקְשָׁה כְּבַרְזֶל, הַאִם הִיא לֹא תּוּכַל לַחְפֹּר עָמֹק וּלְרַכֵּךְ אֶת הַלֵּב שֶׁלִּי, שֶׁהוּא בְּסַךְ הַכֹּל בָּשָׂר וָדָם?״.

עֲקִיבָא הֵבִין אֶת סוֹד הַטִּפּוֹת. טִפָּה אַחַת שֶׁל מַיִם לֹא עוֹשָׂה כְּלוּם, גַּם לֹא עֶשֶׂר. אֲבָל מִילְיוֹנֵי טִפּוֹת, שֶׁנּוֹפְלוֹת בְּהַתְמָדָה, לְלֹא הַפְסָקָה – חוֹצְבוֹת בַּסֶּלַע!

הָאַבָּא בְּכִתָּה א׳

עֲקִיבָא עָזַב אֶת הַבְּאֵר. עֵינָיו בָּרְקוּ. הוּא לֹא הִמְתִּין וְלֹא חָשַׁב מָה יַגִּידוּ אֲנָשִׁים. הוּא מִהֵר לְבֵיתוֹ, תָּפַס אֶת יָדוֹ שֶׁל בְּנוֹ הַקָּטָן (שֶׁכְּבָר הִגִּיעַ לְגִיל הַחֶדֶר), וְהָלַךְ אִתּוֹ אֶל ׳מְלַמֵּד הַתִּינוֹקוֹת׳ (רַב שֶׁל יְלָדִים קְטַנִּים).

נַסּוּ לְדַמְיֵן אֶת הַתְּמוּנָה: חֶדֶר קָטָן, מָלֵא בִּילְדִים קְטַנְטַנִּים שֶׁיּוֹשְׁבִים וּמִתְנַדְנְדִים. וּבַשּׁוּרָה הָרִאשׁוֹנָה, יוֹשֵׁב אָדָם בֶּן אַרְבָּעִים, חָסוֹן וְגָדוֹל, עִם זָקָן וְכַפּוֹת יָדַיִם מְחֻסְפָּסוֹת. אבנים שחקו המים — הלימוד עם בנו

"רַבִּי," אָמַר עֲקִיבָא בַּעֲנָוָה עֲצוּמָה, "לַמְּדֵנִי תּוֹרָה!".

הַמְלַמֵּד הֵבִיא לָהֶם לְלוּחַ מֵעֵץ עָלָיו חֲקוּקוֹת הָאוֹתִיּוֹת. רַבִּי עֲקִיבָא אָחַז בְּצַד אֶחָד שֶׁל הַלּוּחַ, וּבְנוֹ הַקָּטָן אָחַז בַּצַּד הַשֵּׁנִי שֶׁל אוֹתוֹ הַלּוּחַ מַמָּשׁ.

הַמְלַמֵּד הִצְבִּיעַ: "זֶה - אָלֶף. וְזֶה - בֵּית".

וַעֲקִיבָא צָעַק יַחַד עִם הַיְלָדִים: "אָ-לֶף! בֵּ-ית!". הוּא שָׁנָה וְחָזַר, שׁוּב וָשׁוּב, וְהַלֵּב שֶׁלּוֹ כְּמֵעַט הִתְפּוֹצֵץ מִשִּׂמְחָה עַל כָּל אוֹת קְדוֹשָׁה שֶׁקָּלַט בְּשִׂכְלוֹ. הוּא לָמַד אֶת הָאוֹתִיּוֹת הַפְּשׁוּטוֹת. אַחַר כָּךְ הִתְקַדֵּם לִלְמֹד חוּמָשׁ, מִלָּה אַחַר מִלָּה: "יַ-יִ-קְ-רָ-א אֶ-ל מֹ-שֶׁ-ה".

הַהַתְמָדָה שֶׁנִּצְחָה אֶת הַבּוּשָׁה

עֲקִיבָא הָיָה יֹשֵׁן עַל קַשׁ, חוֹטֵב עֵצִים לְפַרְנָסָתוֹ וּלְאוֹרָם שֶׁל הָעֵצִים הַבּוֹעֲרִים, כְּשֶׁהֶעָשָׁן צוֹרֵב אֶת עֵינָיו, הָיָה לוֹמֵד וְלוֹמֵד, טְפָּה אַחַר טְפָּה.

מִשָּׁם זָכָה וְעָלָה, וְנָסַע לַיְשִׁיבוֹת שֶׁל הַחֲכָמִים הֲכִי גְּדוֹלִים בַּדּוֹר – רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ. שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנִים וְעוֹד שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנִים, הוּא חָפַר בַּתּוֹרָה, שָׁאַל קֻשְׁיוֹת, חִפֵּשׂ תְּשׁוּבוֹת, וְלֹא וִתֵּר לְעַצְמוֹ!

מִי הָיָה מַאֲמִין? הָרוֹעֶה הַפָּשׁוּט וְהֶעָנִי, שֶׁהִתְבַּיֵּשׁ לֹא לָדַעַת אָלֶף־בֵּית, הָפַךְ לְהֵיוֹת רַבִּי עֲקִיבָא ! עֲנַק הָעֲנָקִים שֶׁל תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל, שֶׁעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף תַּלְמִידִים גָּמְעוּ בְּצָמָא אֶת תּוֹרָתוֹ! וְהַכֹּל, יְלָדִים, הַכֹּל בִּזְכוּת הַבָּנָה שֶׁל סוֹד אֶחָד שֶׁל בָּרָא עוֹלָם: טְפָּה וְעוֹד טְפָּה שֶׁל תּוֹרָה – וְהַלֵּב הֲכִי אָטוּם, נִפְתָּח וּמֵאִיר!

מקורות: תחילת לימודו וסוד האבן והמים: אבות דרבי נתן, פרק ו', משנה ב' ("מה היה תחילתו של רבי עקיבא..."). ישיבתו עם בנו אצל מלמד התינוקות: שם, "הלך הוא ובנו וישבו אצל מלמדי תינוקות, אמר לו רבי למדני תורה, אחז רבי עקיבא בראש הלוח ובנו בראש הלוח...". הלימוד העצמי ולימוד אצל גדולי הדור: התלמוד הבבלי, מסכת כתובות, דף ס"ב, ע"ב - ס"ג, ע"א (על דברי רחל: "אזיל יתיב תרי סרי שנין בבי רב...").

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: "יְלָדִים, עִצְמוּ אֶת עֵינַיִם וְנַסּוּ לְהָרִיחַ אֶת רֵיחַ הָאֲדָמָה הַיְּבֵשָׁה וְאֶת רֵיחַ צֶמֶר הַכְּבָשִׂים." — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "אִם רַק תֵּלֵךְ לִלְמֹד תּוֹרָה, אַתָּה תִּהְיֶה רַב גָּדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל!"?

ג. כיצד הגיב רבי עקיבא למצב המתואר: "וְהִנֵּה, בְּתוֹךְ הָאֶבֶן הַזּוֹ הָיָה חוֹר עָמֹק, מְשֻׁפְשָׁף וְחָלָק גַּלִּים-גַּלִּים."?

ד. מה השתנה בין "טִפָּה אַחַת שֶׁל מַיִם לֹא עוֹשָׂה כְּלוּם, גַּם לֹא עֶשֶׂר." לבין "הַמְּלַמֵּד הֵבִיא לָהֶם לְלוּחַ מֵעֵץ עָלָיו חֲקוּקוֹת הָאוֹתִיּוֹת."?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנִים וְעוֹד שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנִים, הוּא חָפַר בַּתּוֹרָה, שָׁאַל קֻשְׁיוֹת, חִפֵּשׂ תְּשׁוּבוֹת, וְלֹא וִתֵּר לְעַצְמוֹ!"?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. יְלָדִים, עִצְמוּ אֶת הָעֵינַיִם וְנַסּוּ לְהָרִיחַ אֶת רֵיחַ הָאֲדָמָה הַיְבֵשָׁה וְאֶת רֵיחַ צֶמֶר _____.

ב. כְּשֶׁרָאָה תַּלְמִידֵי חֲכָמִים עוֹבְרִים בַּדֶּרֶךְ וּמְדַבְּרִים בְּדִבְרֵי קְדֵשָׁה, הוּא הָיָה מַשְׁפִּיל אֶת מַבָּטוֹ לָאֲדָמָה _____.

ג. אִם רַק תֵּלֵךְ לִלְמֹד תּוֹרָה, אַתָּה תִּהְיֶה רַב גָּדוֹל _____!״.

ד. הוּא הִתְכּוֹפֵף כְּדֵי לִשְׁאֹב מַיִם צְנוּנִים, וּלְפֶתַע, עֵינָיו צָדוּ מַשֶּׁהוּ _____.

ה. וְהִנֵּה, בְּתוֹךְ הָאֶבֶן הַזּוֹ הָיָה חוֹר עָמֹק, מְשֻׁפָּשָׁף וְחָלָק _____-גַּבִּים.

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
כְּשֶׁרָאָה תַּלְמִידֵי חֲכָמִים עוֹבְרִים בַּדֶּרֶךְ וּמְדַבְּרִים בְּדִבְרֵי קְדֵשָׁה, הוּא הָיָה מַשְׁפִּיל אֶת מַבָּטוֹ לָאֲדָמָה בְּבוּשָׁה.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: הוּא הִתְכּוֹפֵף כְּדֵי לִשְׁאֹב מַיִם צְנוּנִים, וּלְפֶתַע, עֵינָיו צָדוּ מַשֶּׁהוּ מוּזָר.	□	□	
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא פָּתַח אֶת לִבּוֹ שֶׁל עֲקִיבָא בְּאוֹתוֹ הָרֶגַע מַמָּשׁ.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: הוּא מִהֵר לְבֵיתוֹ, תָּפַס אֶת יָדוֹ שֶׁל בְּנוֹ הַקָּטָן (שֶׁכְּבָר הִגִּיעַ לְגִיל הַחֶדֶר), וְהָלַךְ אִתּוֹ אֶל ׳מְלַמֵּד הַתִּינוֹקוֹת׳ (רַב שֶׁל יְלָדִים…	□	□	
אַחַר כָּךְ הִתְקַדֵּם לִלְמֹד חוּמָשׁ, מִלָּה אַחַר מִלָּה: ״וַ-יִּ-קְ-רָ-א אֶ-ל מֹ-שֶׁ-ה״.	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ עֲקִיבָא עָמַד שָׁם, נָשַׁם נְשִׁימָה עֲמֻקָּה, וְדָן בְּעַצְמוֹ "קַל וָחֹמֶר" (חֹשֶׁב שֶׁל הַגָּיוֹן טָהוֹר):

□ יְלָדִים, עִצְמוּ אֶת הָעֵינַיִם וְנַסּוּ לְהָרִיחַ אֶת רֵיחַ הָאֲדָמָה הַיְּבֵשָׁה וְאֶת רֵיחַ צֶמֶר הַכְּבָשִׂים.

□ וְהַכֹּל, יְלָדִים, הַכֹּל בִּזְכוּת הַבָּנָה שֶׁל סוֹד אֶחָד שֶׁל בָּרָא עוֹלָם: טִפָּה וְעוֹד טִפָּה שֶׁל תּוֹרָה – וְהַלֵּב הַכִּי אָטוּם, נִפְתָּח...

□ תּוֹךְ כְּדֵי הֲלִיכָה, הוּא הִגִּיעַ אֶל בְּאֵר מַיִם מְקוֹמִית.

□ רַבִּי עֲקִיבָא אָחַז בְּצַד אֶחָד שֶׁל הַלּוּחַ, וּבְנוֹ הַקָּטָן אָחַז בַּצַּד הַשֵּׁנִי שֶׁל אוֹתוֹ הַלּוּחַ מַמָּשׁ.

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "עֲקִיבָא עָמַד שָׁם, נָשַׁם נְשִׁימָה עֲמֻקָּה, וְדָן בְּעַצְמוֹ "קַל וָחֹמֶר" (חֹשֶׁב שֶׁל הַגָּיוֹן טָהוֹר):"?

מה קרה אחרי: "רַבִּי עֲקִיבָא אָחַז בְּצַד אֶחָד שֶׁל הַלּוּחַ, וּבְנוֹ הַקָּטָן אָחַז בַּצַּד הַשֵּׁנִי שֶׁל אוֹתוֹ הַלּוּחַ מַמָּשׁ."?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
הוּא הִתְכּוֹפֵף כְּדֵי לִשְׁאֹב מַיִם צְנוּנִים, וּלְפֶתַע, עֵינָיו צָדוּ מַשֶּׁהוּ מוּזָר.		
הוּא מִהֵר לְבֵיתוֹ, תָּפַס אֶת יָדוֹ שֶׁל בְּנוֹ הַקָּטָן (שֶׁכְּבָר הִגִּיעַ לְגִיל הַחֶדֶר), וְהָלַךְ אִתּוֹ אֶל 'מְלַמֵּד הַתִּינוֹקוֹת' (רַב שֶׁל...		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "אבנים שחקו המים — הלימוד עם בנו" על רבי עקיבא? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא פָּתַח אֶת לִבּוֹ שֶׁל עֲקִיבָא בְּאוֹתוֹ הָרֶגַע מַמָּשׁ."

ג. אילו רבי עקיבא לא היה פועל כפי שמתואר ב־"הַמְלַמֵּד הֵבִיא לָהֶם לְלוּחַ מֵעֵץ עָלָיו חֲקוּקוֹת הָאוֹתִיּוֹת." — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנִים וְעוֹד שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנִים, הוּא חָפַר בַּתּוֹרָה, שָׁאַל קֻשְׁיוֹת, חִפֵּשׂ תְּשׁוּבוֹת, וְלֹא..." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. יְלָדִים, עִצְמוּ אֶת הָעֵינַיִם וְנַסּוּ לְהָרִיחַ אֶת רֵיחַ הָאֲדָמָה…

2. אֲבָל עֲקִיבָא הָיָה אוֹחֵז בְּרֹאשׁוֹ וְנֶאֱנָח: "רָחֵל, זֶה מְאֻחָר…

3. עֲקִיבָא הֶעֱבִיר אֶת אֶצְבְּעוֹתָיו הַמְחֻסְפָּסוֹת בְּתוֹךְ הַחוֹר…

4. הוּא לֹא הִמְתִּין וְלֹא חָשַׁב מָה יַגִּידוּ אֲנָשִׁים.

5. הוּא שָׁנָה וְחָזַר, שׁוּב וָשׁוּב, וְהַלֵּב שֶׁלּוֹ כְּמְעַט...

6. וְהַכֹּל, יְלָדִים, הַכֹּל בִּזְכוּת הַבָּנָה שֶׁל סוֹד אֶחָד שֶׁל...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "וְהַנַּה, בְּתוֹךְ הָאֲבָן הַזּוֹ הָיָה חוֹר עָמֹק, מְשֻׁפָּשָׁף וְחָלָק גַּפִּים-גַּפִּים.".

☐ **מכתב:** כתבו לרבי עקיבא בעקבות "הוּא מִהֵר לְבֵיתוֹ, תָּפַס אֶת יָדוֹ שֶׁל בְּנוֹ הַקָּטָן (שֶׁכְּבָר הִגִּיעַ לְגִיל הַחֲדֶר), וְהָלַךְ אִתּוֹ אֶל יְמַלֵּמֵּד…".

☐ **דו־שיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "אַחַר כָּךְ הִתְקַדֵּם לִלְמֹד חוּמָשׁ, מִלָּה אַחַר מִלָּה: "יַ-יִ-קְ-רָ-א אֶ-ל מֹ-שֶׁ-ה"".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "אבנים שחקו המים — הלימוד עם בנו".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
הוּא הִתְכּוֹפֵף כְּדֵי לִשְׁאֹב מַיִם צְנוּנִים, וּלְפֶתַע, עֵינָיו צָדוּ מַשֶּׁהוּ מוּזָר.		
הַמְלַמֵּד הֵבִיא לָהֶם לִלּוּחַ מֵעֵץ עָלָיו חֲקוּקוֹת הָאוֹתִיּוֹת.		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה רבי עקיבא פעל באירוע "טִפָּה אַחַת שֶׁל מַיִם לֹא עוֹשָׂה כְּלוּם, גַּם לֹא עֶשֶׂר."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "אבנים שחקו המים — הלימוד עם בנו".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מרבי עקיבא ומן המעשה "אבנים שחקו המים — הלימוד עם בנו" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15